

ضرورت مبارزه کارگران با ابزار رسانه های اجتماعی

فرهاد فدایی

هر چند رژیم جمهوری اسلامی با راه اندازی سیستم هایی چون "پلیس فتا" سعی در شناسایی و سرکوب دگر اندیشان داشته و دارد، ولی عمومی شدن این ابزار باعث شده است که در عمل جمهوری اسلامی نتواند به هدف از پیش تعیین شده خود دست پیدا کند، از این رو با کم اثر شدن ابزار های ارتباط جمعی سنتی، هم چون مساجد، هیات ها، سفره های مذهبی و ... و جایگزین شدن ابزار مدرن الکترونیکی، عملاً سیطره مطلق بر افکار عمومی از دست رژیم خارج شده و این ابزار مدرن، چنان امکانی را برای فعالان کارگری بوجود آورده است، تا با استفاده به جا از رسانه های اجتماعی، بتوانند تشکل یابی، سازمان دهی و گسترش مطالبات صنفی خود را، همراه با ارتباط بسیار فعال تر با بدنه صنف خود ایجاد کنند. یکی از اهداف کلیدی در موفقیت تشکل های کارگری، اتحاد و ایجاد جبهه ای وسیع از فعالان و رهبران صنفی برای مبارزه، به منظور کسب مطالبات خود بوده و هست، ولی در همه حال رژیم جمهوری اسلامی ایران با ایجاد موانع مختلف سعی داشته تا از ایجاد راه کارهای عملی، که موجب اتحاد عمل تشکل های کارگری می شود، جلوگیری کند. بارها دیده شده است، که نهاد های دولتی با تصویب و ابلاغ قوانین ضد کارگری، یا آیین نامه هایی که حتی مخالف قوانین خود نوشته جمهوری اسلامی هم هست، امکان همکاری موثر تشکل های کارگری را از آن ها سلب کرده اند، از این رو با استفاده از ابزارهای رسانه ای مدرن هم چون تلگرام، وات ساپ یا هرگونه نرم افزاری که در ایران متداول است، می توان در عمل به ساخت اتحادی وسیع در بین همه فعالان صنفی هم دست گمارد. چنین اتحادی توانایی این را دارد که در عمل اختیار برنامه، تبادل افکار مابین رهبران صنفی و سازمان دهی در فضای مجازی به صورت مستقل بوجود آید و رژیم در حال

دیگر در قرن حاضر جایی وجود ندارد که ابزار های رسانه ای همچون، اینترنت، ماهواره، تلگرام، وات ساپ و ... حضور نداشته و اثر خود را بر جای نگذارند.

چنین ابزاری آن چنان نیرومند و اثر گذار هستند، که امروز جای خود را در تمامی عرصه های تغییر و تحولات سیاسی و اجتماعی کشور ها و جنبش های مختلف ثبت کرده اند. در ایران هم شاهد هستید که از ده سال پیش خامنه ای با اختصاص بودجه ای کلان، به عنوان مقابله با جنگ نرم، سعی در نجات رژیم رو به اضمحلال خود داشته است. رشد و توسعه ابزار های رسانه ای این امکان را بوجود آورده تا مرزها و فاصله های زمانی و مکانی داخل و خارج کشور شکسته شود و سیستم سانسور رژیم در عمل، کارایی گذشته خود را از دست داده است.

بولتن کارگری

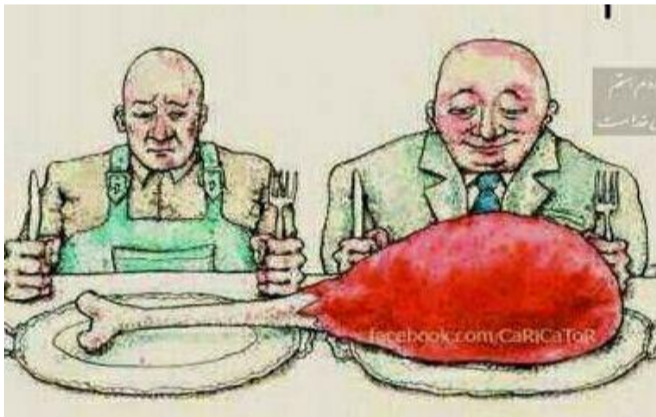
کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

شروع کار را از امروز با یک رفیق در تشکل دیگر آغاز کنید، بعد هر دوی شما بدنبال لیدر سوم و چهارم بروید و در مدتی کوتاه اتاق فکر و سازماندهی سراسری خود را خواهید داشت و با پیشبرد برنامه های هماهنگ نقش تاریخی خود را در جنبش کارگری ایران رقم خواهید زد.

بادداشت

دولت چرا در مقابل قانون شکنی های کارفرمایان سکوت کرده!؟

صادق کار

کارگران کارخانه نساجی قائم شهر در ۱۴ فروردین ماه در اعتراض به تغییر جدید شرایط کاری توسط کارفرمای خصوصی کارخانه در مقابل فرمانداری قائم شهر تجمع کردند. انگیزه اصلی کارگران برای آنگونه که از گزارش "ایلنا" بر می آید، تجمع، اعتراض به تغییر شرایط کاری و مطرح کردن شروط جدید، توسط کارفرماست. کارگران با این شروط مخالفند و پیش کشیدن شان را ترفندی می دانند که کارفرما با استفاده از آن می خواهد حق و حقوق کارگران را بیش از پیش نادیده بگیرد و هر کس را که طلب حق کرد بدون دردسر و ندادن حق و حقوق قانونی اش از کار اخراج کند.

بنا به گزارش "ایلنا" براساس بخشنامه‌ای که به تازگی از سوی کارفرما منتشر شده است تمامی کارگرانی که از این پس در نساجی مازندران مشغول به کار می شوند باید علاوه بر ارائه برگه عدم اعتیاد و سوء پیشینه به کارفرما، می بایست سفته و و تعهد کتبی نیز به کارفرما ارائه بدهند.

حاضر توانایی محدود کردن چنین حرکتی را ندارد، در نتیجه با انتخاب یک مطالبه پایه ای ، هم چون افزایش دستمزد، امنیت شغلی و ... بستر تبادل افکار، همبستگی و توسعه جنبش کارگری رقم خواهد خورد.

متأسفانه در بین روشن فکرانی که سابقه فعالیت در جنبش کارگری داشته و دارند، گاهی انتخاب الگو های مطلق، کما بیش ارجحیت داشته تا اثر گذاری بر تشکل های دیگر کارگری، این رفقا در همه حال توانایی تحلیل و اثر گذاری خوبی بر بدنه کارگری داشته و دارند، ولی فعالیت خود را تنها معطوف به تشکل خود کرده اند، و عملاً جنبش کارگری از حضور این عزیزان غافل مانده است، بسیاری از تشکل های کارگری به علت مسایل مختلف احتیاج مبرم به حضور و مشاوره حمایتی این رفقا دارند، ولی بارها دیده شده است که با خط کش گذاری بر این که این تشکل ها، مستقل یا منطبق با دیدگاه ما... نیستند، عملاً خود را محدود به جمعی کوچک کرده اند، البته دلایل این عزیزان بدور از واقعیت نیست و تردیدی وجود ندارد که در بین تشکل های صنفی مختلف، هم چنان که افراد خود فروخته حضور داشته و دارند، انسان های خالص نیز در حد و توان خود عمل می کنند و اثر گذار هستند، رفقای ما می توانند جایگاه بسیار مناسبی توسط این افراد برای تاثیر گذاری در بین تشکل های آن ها ایجاد کنند و با تبادل افکار و نقد سیاست ها و افشای افراد بله قربان گو، نقش روشن گری مهمی در بین کارگران بعهدہ گیرند.

کوتاه سخن این که، با اشاره به آن چه گفته شد، پیشنهاد می شود، فعالان کارگری بر اساس یک مطالبه اساسی روز، ارتباط خود را با دیگر تشکل ها یا فعالان کارگری گسترش دهند، این تشکل ها فرقی نمی کند که نامشان چیست، سندیکا، انجمن صنفی کارگران، اتحادیه کارگران، شورا، تعاونی و یا هر تشکلی که دغدغه کارگری دارد، می توانند در جمع شما قرار گیرند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

این اولین بار نیست که کارگران نساجی قائم شهر به اعتراض بر خواسته‌اند و آخرین اعتراض شان نیز نخواهد بود.

از تجربه دیگران

کار اجباری

(بخش سیزدهم)

کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های صنفی - مه ۲۰۰۸

ترجمه گودرز

ارتباطات شبکه ای

با مسئولان، شبکه های موجود، بازرسان محیط کار، نیروی انتظامی و سایر مؤسسات ملی، منطقه ای و بین المللی مربوطه همکاری کنید تا برای مسائل مختلف از نظارت تا تعقیب و پیگیری، و از سازماندهی تا بهسازی قربانیان پاسخ های مناسب پیدا شوند. علاوه بر این به شبکه های متراکم تری که بر محور نقش اصلی اتحادیه های صنفی تشکیل شوند، نیاز است. بطور مثال امکان دارد که حمل و نقل، سفر، ارتباطات و مخابرات، بخش های هنری و سرگرم کننده، بتوانند به آموزش برای تشخیص و شناسایی تجارت انسان در محیط اجتماعی کمک نمایند. ائتلاف ها و اتحاد هایی با سازمان های جامعه مدنی که در موارد کار اجباری و تجارت انسان تجربه عملی دارند، ایجاد کنید و شبکه های ارتباط با مؤسسات غیر دولتی در کشور های مبداء و مقصد برای تجارت انسان را که می تواند مکمل کنش های اتحادیه ها باشد، تقویت نمایید.

بویژه در بازسازی و بهسازی، مشاوره حمایتی، دمسازی اجتماعی، آموزش و تربیت حرفه ای، و اشتغال و درآمدزایی برای قربانیان کار اجباری و تجارت انسان اتحادیه ها باید ارتباط های مستمر با سایر مؤسسات غیر انتفاعی، غیر دولتی را حفظ کرده و تقویت نمایند.

با دیگران همکاری کنید و ارتباط و ملاقات بین اتحادیه ها در کشورهای مقصد و مبداء را

دو شرط، نداشتن سوء پیشینه و اعتیاد، معمولا همیشه وجود داشته و موارد تازه ای نیستند و به احتمال زیاد همه کارگران این واحد بزرگ صنعتی، به هنگام استخدام اگر چنین مشکلاتی داشتند اصولا استخدامشان نمی کردند. از همین روی اعتراض کارگران نمی تواند بخاطر آن ها بوده باشد و تصمیم کارفرما نیز ربط زیادی به آن دو شرط ندارد. اما تقاضای، دادن سفته و تعهد کتبی، کارگر به کارفرما توسط سرمایه داری که این کارخانه دولتی را تصاحب کرده، هیچ کدام قانونی نیستند و همانطور که اشاره شد مقصود کارفرما از درخواستش آن است که از آن ها چون حربه ای برای تحمیل هر شرایطی که باب میلش باشد علیه کارگر استفاده کند.

در هیچ جای قانون کار فعلی نیز اشاره ای به چنین مواردی نشده و بر عکس در مواردی بر تعهد کارفرما به پرداخت به موقع دستمزد، حق بیمه و رعایت سایر مقررات مندرج در قانون کار تاکید و حتی جرایمی نیز برای کارفرمایان خاطی پیش بینی شده است.

کارفرما برای تحمیل این شروط غیر قانونی و پر سود و وادار کردن کارگران به دادن سفته و تعهد، در کارخانه را نیز برای دوهفته به روی کارگران بسته است و مطمئن است که زیان این دوهفته را نیز در صورت تحمیل مقررات جدید در همان ماه اول بازگشایی کارخانه با سودش جبران خواهد کرد. البته با بیکاری از کارگران.

در این میان اما فرمانداری که در واقع نماینده دولت است و مسئولین وزارت تعاون، رفاه و کار که بایستی در مقابل قانون شکنی کارفرما بایستند و کارفرما را بخاطر اقدامات آشکار غیر قانونی اش مجازات و او را وادار به رعایت قانون کنند، عملا با گفتن این که کارخانه به بخش خصوصی واگذار شده و آنها مسئولیتی در این زمینه ندارند، از خود رفع مسئولیت می کنند و بر آن صحنه می گذارند!

همین همراهی و هم داستانی مقامات دولتی با سرمایه داران که محدود به مناقشه کارگران و کارفرمای نساجی قائم شهر نیست و در همه جا دیده می شود، به کارفرمایان کمک می کند تا بدون نگرانی از مجازات به قانون شکنی هایشان ادامه دهند و حق و حقوق کارگران را پایمال کنند. صاحب همین کارخانه، دستمزد و حقوق کارگرانش را با پنج ماه تاخیر آنهم به صورتی که خودش می خواهد پرداخت می کند و در همان حال با ندادن حق بیمه که از حقوق ماهانه کارگران پیشاپیش کسر، کرده با پول بیمه صدها کارگر کار و کسب می کند و آنگاه که خودش قوانین بدیهی را زیر پا می نهد و به هیچ تعهدی پایبندی نشان نمی دهد بقول معروف "هم از توبره می خورد و هم از آخور"، از کارگران تعهد و سفته طلب می کند! تو گویی همراه با فروختن واحدهای صنعتی، کارگران، قوانین و مقررات کار، وزارت خانه ها و فرمانداری ها را نیز یک جا به سرمایه داران فروخته اند و پولش را نیز خرج ریخت و پاش هایشان و سرکوب کارگران و مردم به تنگ آمده و بی پناه می کنند.

بهر روی کارگران آگاه که اکثرشان هم خوشبختانه تحصیل کرده هستند و ماهیت و نیت این اقدامات و تاثیرات مخرب این اقدامات را بر روی کار و زندگی شان می دانند، به آسانی زیر بار این زورگویی های بی شرمانه سرمایه داران و دولت حامی شان نخواهند رفت و راه های مقابله با این اقدامات را خواهند یافت و به مبارزات شان ادامه خواهند داد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

- در کشورهای صنعتی این رهنمود با سیاست های کلی برای بهبود سیستم تامین اجتماعی و حمایت های اجتماعی هماهنگ است.

- داده هایی درباره مهارت، شغل و تقسیم بندی گروه های کاری مهاجران احتمالی را نگهداری کنید.

- به کارگران مهاجر در پیگیری مطالبات شان و شکایت های قانونی مدنی و جنایی کمک کنید و آنان را در دریافت بدهی های معوقه، رفع مشکلات مهاجرتی و پیشگیری از اخراج و دسترسی به مؤسسات دولتی و غیر دولتی حمایت کنید. تلاش کنید که حقوق متصور برای کارگران مهاجر قانونی به مهاجران غیر قانونی نیز در محیط کار عرضه شود.

- آموزش های پیش از مهاجرت را سازمان دهید و مجموعه اطلاعات مورد نیاز در مبداء و مقصد را با کمک اتحادیه های صنفی در هر دو کشور فراهم نموده در اختیار کارگران مهاجر قرار دهید. در این مجموعه ها اطلاعات کارگری و اجتماعی را برای هر دو طرف تهیه و مبادله نمایید. اطلاعات و قوانین و مقررات درباره اشتغال باید بزبان کارگران تهیه و در دسترس ایشان قرار گیرد.

- از حفاظت های موجود در قوانین فعلی برای مبارزه با تجارت انسان در حمایت از کارگران مهاجر مورد سوء استفاده کارفرمایان استفاده نمایید.

دیده بانی

- موارد کار اجباری را مورد توجه قرار دهید و آن را به تیتراژ تبدیل کنید، در موردشان گزارش تهیه کرده و منتشر کنید، اما احتیاط کنید که این گزارش ها به قربانیان لطمه نزنند.

باید ترویج و تشویق نمود. باید توافقنامه هایی را تنظیم و اجرا کرد که کارگران مهاجر بطور اتوماتیک به عضویت اتحادیه همیار در کشور مقصد پذیرفته شوند و تحت حمایت قرار گیرند.

کمک های بیواسطه

- در همکاری با مؤسسات غیردولتی دوست یک مرکز کمک و اطلاع رسانی تاسیس کنید.

- دسترسی به اطلاعات درباره شرایط کار و امکانات کار و استخدام در کشورهای مقصد را از طریق وسایل ارتباط جمعی و شبکه های اجتماعی افزایش دهید.

- مراکزی برای آموزش و کاریابی در کشور مبداء ایجاد کنید و در آموزش زبان و فرهنگ کشور مقصد به کارگران احتمالی بکوشید.

- کارگران مهاجر، نیمه رسمی، فصلی کشاورزی، ماهیگیران فصلی و کارگران خانگی را که بیشتر آسیب پذیرند سازمان دهید.

- شکل و سازماندهی بهترین ابزار در مقابله با سوء استفاده از کاراجباری و تجارت انسان است، به پرسش های عمده و نیاز های کارگران به زبان خودشان پاسخ دهید و آنان را در شبکه اتحادیه صنفی مقصد جذب نمایید.

- در کشورهای توسعه یافته، اتحادیه ها می توانند با تشکیل صندوق های حمایت با مکانیزم های موجود بیمه و تعاونی ها همکاری نمایند. این می تواند به کارگران مهاجر کمک کند که در موقع نیاز از کارفرما درخواست مساعده و وام با بهره های غیر متعارف نکنند. این وام ها که در مواقع اضطراری و بیماری پرداخت می شوند کارگر را از دام هایی که از این طریق توسط برخی کارفرمایان بر سر راه کارگران گذارده می شوند، نجات خواهد داد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

- به ثبت این موارد و اعمال فشار بر دولت برای اقدام علیه پدیده کار اجباری اهتمام نمایید.
- مدارک و داستان های قربانیان را با جمع آوری عکس و سایر مدارک مربوط به کودکان و خانواده شان بطور روشن ثبت نمایید.
- دقت کنید که بدون به خطر انداختن قربانیان بتوانید کارفرمایان و کاربابان فعال در پدیده کار اجباری و تجارت انسان را شناسایی نمایید.
- کاریابی و استخدام قربانیان کار اجباری و تجارت انسان معمولاً از طریق شبکه های زیرزمینی صورت می گیرد که عملاً خطرات بیشتری را برای قربانیان ایجاد می کند.
- پروسه عملی کاریابی و استخدام کارگران اجباری و قربانیان تجارت انمسان را تحت نظر داشته باشید و دائماً شرایط کار را علاوه بر کارفرمای اصلی و حتی در قراردادهای دست دوم دیده بانی نمایید.
- با موسسات کاریابی ارتباط بگیرید و اطمینان یابید که کارگران مهاجر اطلاعات کافی در ارتباط با شرایط کار دریافت می نمایند. مطمئن باشید که اتحادیه های صنفی از طریق کانال های سازمانی می توانند بر سیاست های دولتی و اجرای آن تاثیر بگذارند.
- اتحادیه های صنفی در سطح کشوری باید اطلاعات مربوط به کار اجباری را با سازمان جهانی کار و فدراسیون بین المللی اتحادیه های صنفی و کمیته های رسمی آنها مانند کمیته خبرگان اجرای معاهدات و توصیه های سازمان جهانی کار به مشارکت بگذارند و بر اجرای قوانین و تعهدات بین المللی نظارت نمایند که دسترسی بازرسان اتحادیه ها به محیط کار را تضمین و تسهیل نماید.
- از تماس با سازمان جهانی کار ILO، کمیته فعالیت ها ACTRAV و فدراسیون بین المللی اتحادیه های صنفی ITUC و درخواست راهنمایی از آنها دریغ ننمایید.

ITUC International Trade Union Confederation
Department of Human and Trade Union Rights
5 Bld Roi Albert II, Bte 1
1210 Brussels Belgium
Tel: +32 2 224 03 14; Fax +32 2 224 02 97

www.ituc-csi.org/forcedlabour
E-mail: forcedlabour@ituc-csi.org
5 Bld Roi Albert II, Bte 1
1210 Brussels Belgium
Tel: +32 2 224 03 14; Fax +32 2 224 02 97

اخبار خارجی

بریتانیا

وضعیت میلیون ها کارگر جوان در نظام بازنشستگی جدید بدتر می شود

بی.بی.سی. ۲ آوریل ۲۰۱۶

بیشتر از ۱۱ میلیون کارگر در سنین ۲۰ تا ۳۰ سال، در نتیجه اصلاحات اخیر در سیستم بازنشستگی دولتی، آینده دشوارتری خواهند داشت.

بنا به محاسبات اندیشکده "سیاست بازنشستگی" اکثریت بزرگ کارگران جوان از بازنشستگی کمتری در نظام جدید برخوردار خواهند شد.

هرکس که بعد از چهارشنبه ۶ آوریل ۲۰۱۶ بازنشسته شود، شامل نظام بازنشستگی جدیدی خواهد شد که ساختاری یک لایه دارد و بر یک "نرخ ثابت" استوار است.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

دولت مدعی است که کارگران جوان از "بازنشستگی محل کار" مناسبتی برخوردار خواهند شد. اندیشکده سیاست بازنشستگی می گوید: "سه چهارم کسانی که اکنون در سنین ۲۰ اند در اثر انتقال به نظام جدید، در قیاس با دریافتی شان در نظام قدیم، به طور متوسط ۱۹ هزار پوند کمتر دریافت خواهند کرد. حدود دوسوم کارگرانی که در سنین ۳۰ قرار دارند، به طور متوسط ۱۷ هزار پوند کمتر دریافت خواهند کرد." البته کاهش دریافت متوجه همه کسانی که در این سنین اند، نخواهد شد. طبق محاسبات اندیشکده مذکور، باقی افراد دو گروه مذکور به طور متوسط ۱۰ هزار پوند بیشتر دریافت خواهند کرد.

نه چندان سخاوتمندانه

اندیشکده سیاست بازنشستگی می گوید که "۱۱/۴ میلیون کارگران جوانتر در نظام جدید از دریافتی کمتری نسبت به آنچه قرار بود در نظام قدیم دریافت کنند، برخوردار خواهند شد. علت این کاهش دریافتی، حذف حق بازنشستگی لایه دومی است که به نظام بازنشستگی دولتی وابسته به درآمد (State Earnings-Related Pension Scheme به اختصار: SERPS) مشهور است.

در نظام دولایه قدیم، کارگران عایدات اضافی ای را در صندوق بازنشستگی دولتی بنا می کردند. این صندوق منجر به اضافه درآمدی برای کارگران علاوه بر حق بازنشستگی پایه که برابر ۱۲۰ پوند ماهانه بود، می شد.

در نظام جدید کارگران جوانتر، حتی اگر تمام حق بیمه ملی را هم بپردازند، مشمول بازنشستگی دوم نخواهند شد. کارگران مسن تر که تاکنون سهم بازنشستگی شان را به صندوق دوم پرداخته اند، هنوز از بازنشستگی دوم هم برخوردار خواهند شد.

کریس کوری، مدیر اندیشکده نامبرده می گوید: "فکر کنم وقتی مردم بفهمند که صندوق بازنشستگی دومی هم وجود داشته است، سخت تعجب کنند. تصور نمی کنم مردم چندان از این توله اطلاع داشته باشند. همچنین فکر می کنم وقتی بفهمند که نظام جدید چندان هم سخاوتمندانه نیست، بیشتر هم جا بخورند."

یک نمونه: ساسکیا رول کارگری ۳۲ است. در نظام قدیم، به هنگام بازنشستگی هفته ای ۱۷۸ پوند نصیب او می شد. این مبلغ شامل ۱۲۰ پوند پایه و ۵۸ پوند پرداختی صندوق دوم می بود. در نظام جدید او به هنگام بازنشستگی هفته ای ۱۵۵ پوند خواهد گرفت.

او می گوید: "همان هزینه مسکن بس است که برای کسب درآمد کافی به هزار در بزیند. کاستن از حق بازنشستگی واقعاً تکان دهنده است."

پس اندازهها

دولت می گوید که اصلاحاتش برای تضمین آن است که بازنشستگی دولتی برای نسلهای آینده نیز ممکن باشد و پایدار بماند. نظام جدید در بلند مدت برای مالیات دهندگان ارزانتر تمام خواهد شد.

وزارت کار و بازنشستگی مدعی است که نظام جدید به نفع کارگران جوان است، زیرا "آنان به طور اتوماتیک مشمول بازنشستگی محل کار خواهند شد."

سخنگوی این وزارت می گوید: "این گمراه کننده است که به نظام جدید به نحوی مجرد نگریسته شود. واقعیت این است که عضویت اتوماتیک کارگران جوان در صندوق بازنشستگی محل کار، امکان بیشتری برای آنان فراهم می آورد که برای آینده شان پس انداز کنند."

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

تصاویر آگراندیسمان شده دولتی حاکی از آن اند که در ۱۵ سال اول اجرای نظام جدید ۷۵ درصد بازنشستگان از درآمد بیشتری برخوردار خواهند شد.

کریس کوری، مدیر اندیشکده نامبرده می گوید: "فکر کنم وقتی مردم بفهمند که صندوق بازنشستگی دومی هم وجود داشته است، سخت تعجب کنند. تصور نمی کنم مردم چندان از این توله اطلاع داشته باشند. همچنین فکر می کنم وقتی بفهمند که نظام جدید چندان هم سخاوتمندانه نیست، بیشتر هم جا بخورند".

یک نمونه: ساسکیا رول کارگری ۳۲ است. در نظام قدیم، به هنگام بازنشستگی هفته ای ۱۷۸ پوند نصیب او می شد. این مبلغ شامل ۱۲۰ پوند پایه و ۵۸ پوند پرداختی صندوق دوم می بود. در نظام جدید او به هنگام بازنشستگی هفته ای ۱۵۵ پوند خواهد گرفت.

او می گوید: "همان هزینه مسکن بس است که برای کسب درآمد کافی به هزار در بزید. کاستن از حق بازنشستگی واقعاً تکان دهنده است".

پس اندازهها

دولت می گوید که اصلاحاتش برای تضمین آن است که بازنشستگی دولتی برای نسلهای آینده نیز ممکن باشد و پایدار بماند. نظام جدید در بلند مدت برای مالیات دهندگان ارزانتر تمام خواهد شد.

وزارت کار و بازنشستگی مدعی است که نظام جدید به نفع کارگران جوان است، زیرا "آنان به طور اتوماتیک مشمول بازنشستگی محل کار خواهند شد".

سخنگوی این وزارت می گوید: "این گمراه کننده است که به نظام جدید به نحوی مجرد نگریسته شود. واقعیت این است که عضویت اتوماتیک کارگران جوان در صندوق بازنشستگی محل کار، امکان بیشتری برای آنان فراهم می آورد که برای آینده شان پس انداز کنند".

تصاویر آگراندیسمان شده دولتی حاکی از آن اند که در ۱۵ سال اول اجرای نظام جدید ۷۵ درصد بازنشستگان از درآمد بیشتری برخوردار خواهند شد.

ژاپن

افزایش مرگ و میر در اثر اضافه کاری

گاردین ۳ آوریل ۲۰۱۶

ژاپن شاهد یک رکورد در تعداد ادعای غرامت در ارتباط با مرگ در اثر اضافه کاری است. این پدیده که به ژاپنی "کاروشی" نامیده می شود و بیشتر در میان "دستمزدزیستان" شایع بود، اکنون در میان کارگران جوان و زنان کارگر نیز فزونی گرفته است.

درخواست کار، با وجود ۱/۲۸ شغل برای هر شاغل، از سال ۱۹۹۱ به بعد هرگز چنین بالا نبوده است. این وضع به شینزو آبه، نخست وزیر ژاپن، کمک خواهد کرد که کارگران بیشتری را به کار بگمارد و با پیامدهای کاهش جمعیت روبرو شود. اما با توجه به اجرای شل و ول قوانین کار در ژاپن، برخی از کارفرمایان به معنای واقعی شییره جان کارگران را می کشند؛ گاه با پیامدهای تراژیک.

"کاروشی" در بخشهای بهداشت، خدمات عمومی، کشتیرانی و ساختمان بیشترین بروز را دارد. تعداد ادعاهای غرامت بابت کاروشی در سه ماه نخست سال ۲۰۱۶ در بخشهای نامبرده، که همیشه هم با کمبود نیروی کار مواجه اند، سر به ۱۴۵۶ مورد زده است.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

هیروشی کاواهییتو، دبیرکل شورای ملی دفاع از قربانیان کاروشی، می گوید: "تعداد واقعی شاید ۱۰ برابر بیشتر باشد. دولت تمایلی به تصدیق این دست رویدادها ندارد".

کاواهییتو، وکیلی که از سالهای ۱۹۸۰ با کاروشی سروکار داشته است، می گوید که قبلاً ۹۵ درصد پرونده های او مربوط به کارگران کامل مردان یقه سفید بودند، اما الان حدود ۲۰ درصد آنها مربوط به زنان است.

ژاپن فاقد محدودیت قانونی بر ساعات کار است، اما وزیر کار این کشور دو نوع مختلف مرگ و میر در اثر کار را تفکیک می کند: یکی مرگ در اثر بیماریهای قلبی-عروقی مرتبط با اضافه کاری، و دیگری خودکشی ناشی از فشارهای روانی ناشی از کار.

دسته اول کاروشی تلقی می شود اگر کارگر ۱۰۰ ساعت در یک ماه یا ۸۰ ساعت در دو یا چند ماه متوالی در ۶ ماه آخر منجر به مرگ اش، اضافه کاری کرده باشد.

مرگ خودکشی تلقی می شود اگر کارگر ۱۶۰ ساعت در یک ماه یا ۱۰۰ ساعت در سه ماه متوالی در ۶ ماه آخر منجر به مرگ اش، اضافه کاری کرده باشد.

داده های وزارت کار حاکی از آن اند که در ۴ سال گذشته حدود ۴۵ درصد خودکشیهای مرتبط با اضافه کاری در بین کارگران ۲۹ سال و کمتر و حدود ۳۹ درصد آنها در بین کارگران زن رخ داده اند.

امریکا

کارگران به ایجاد اتحادیه در هتل لاس وگاس دونالد ترامپ رأی دادند

۲۲ اوت ۲۰۱۵: اعتراض کارگران هتل ترامپ برای شرایط کار بهتر

گاردین، ۴ آوریل ۲۰۱۶

شورای ملی مناسبات کار امریکا رسماً انتخابات اتحادیه ۵۰۰ نفر از کارگران هتل لاس وگاس دونالد ترامپ را تأیید کرد و اعتراضات این کارفرمای مخالف سرسخت اتحادیه را ناوارد تشخیص داد.

جفری وایز، از کارگران "هتل بین المللی ترامپ" در لاس وگاس، در این باره می گوید: "ما به تشکیل اتحادیه رأی دادیم و اکنون می توانیم برای قراردادهای عادلانه با آقای ترامپ وارد مذاکره شویم. ما رأی دادیم و پیروز شدیم. اکنون نوبت اوست که به ما گوش دهد و بالاخره آنچه را که در مذاکره با کارگران توافق خواهد شد، انجام دهد".

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

اتحادیه کارگران آشپزخانه ای، که بیش از ۵۰ هزار کارگر کازینو و هتل در لاس وگاس را نمایندگی می کند، مبارزه انتخاباتی کاندیدای ضد مهاجر جمهوریخواهان را برای تقویت کوششهای خود جهت سازماندهی کارگران موقعیت مناسبی تشخیص داده بود. ترامپ شریک فیلیپ رافین، میلیاردر کازینودار لاس وگاس است.

در اوائل دسامبر سال گذشته، اکثریتی از ۵۰۰ کارگر هتل مذکور به ایجاد اتحادیه در هتل و پیوستن به اتحادیه [سراسری] کارگران آشپزخانه ای رأی دادند. از آن پس اتحادیه مواضع ترامپ را در تمام فعالیتهای انتخاباتی اش تعقیب و نقد کرده و معتقد است که این اقدام بر چند راهپیمائی و مناظره برتری دارد.

جنوکاندا آرگوتلو کلاین، صندوقدار اتحادیه می گوید: "ترامپ می گوید که می خواهد دو باره از امریکا کشور بزرگی بسازد. بنابراین فرصت خوبی است که این کار را از همین جا در لاس وگاس و از هتل خودش شروع کند."

به دنبال رأی گیری در مورد ایجاد اتحادیه، مدیریت هتل در ۱۵ مورد به این رأی گیری اعتراض کرد. پس از برگزاری یک جلسه دادگاه، هتل ۲ مورد از اعتراضات خود را پس گرفت و شورای ملی مناسبات کار هم باقی را ناوارد دانست.

بتانی خان، یکی از سخنگویان اتحادیه کارگران آشپزخانه ای، می گوید که اتحادیه منتظر است که مدیریت هتل علیه رسمیت یافتن اتحادیه اعلام استیناف کند. "در صورتی که اتحادیه استیناف را پشت سر بگذارد، آن گاه هتل قانوناً موظف خواهد بود که از این پس در مورد قراردادها با کارگران به توافق برسد.

او می افزاید: "گزینه های هتل دارند به آخر می رسند. در تمام دعاوی کارگران برنده شده اند. این که مدیریت هتل بیاید و به مذاکره بنشیند، دیگر فقط موضوع امروز یا فرداست."

بنا به اطلاع نامبرده، دستمزد کارگران هتل بین المللی ترامپ در لاس وگاس به طور متوسط ۳/۳۳ دلار از دستمزد کارگران هتلهای صاحب اتحادیه کمتر است. آنها همچنین از حق بیمه محروم اند، در حالی که کارگران اتحادیه ای از پوشش رایگان بیمه برای خود و خانواده شان و نیز از حق بازنشستگی برخوردارند.

سخنگوی هتل بین المللی ترامپ حاضر نشد به درخواست ما برای اظهار نظر پاسخ دهد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

ترجمه منتخب

نولیبرالیسم و پیآمدهای آن

(کنديس اسمیت)

ترجمه مسعود امیدی

به نقل از سایت حقوق معلم و کارگر

اشاره‌ی مترجم: مشکل جامعه‌ی بشری با نولیبرالیسم تنها آن نیست که با مقررات زدایی، خصوصی‌سازی و آزادسازی بازارها که در عمل با تهاجم گسترده به دستاوردهای مبارزاتی کارگران و زحمتکشان در سراسر جهان همراه بوده است، شرایط زندگی مردم را روزبه‌روز وخیم‌تر کرده است، مشکل تنها آن نیست که با تخریب گسترده‌ی محیط زیست، آینده‌ی بشریت به طور جدی با چالش مواجه شده است، مشکل با نولیبرالیسم تنها آن نیست که با تحمیل مدل رشد و توسعه‌ای که بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول توصیه و تحمیل کرده‌اند، خدمات اجتماعی شامل آموزش، بهداشت و درمان و... در بخش عظیمی از جهان به سراب تبدیل شده است، مشکل اساسی با نولیبرالیسم تهاجم به بنیادهای فکری و فرهنگی مردم جهان در راستای تحمیل مردم و ترویج و نهادینه‌سازی اعتقادات، باورها و فرهنگ عمیقاً فردگرایانه و ضداجتماعی توسط رسانه‌های جریان اصلی، روشنفکران، استادان دانشگاه، هنرمندان، شخصیت‌های اجتماعی و سیاسی و... تعلق به خود و فریب خوردگان و گاه همکاران بی‌حیره و مواجب آن‌ها در میان مردم جهان است. از این منظر برای مبارزه با نولیبرالیسم در کنار کنش‌های گسترده مبارزاتی و عمل‌گرایانه در حوزه‌های مختلف، به‌ویژه شناخت و نقد مبانی فکری، فرهنگی و ایدئولوژیک آن و آشکارسازی تناقضات و جهت‌گیری‌های غیرعلمی و ضد اجتماعی آن برای نوده‌های مردم از اهمیت روزافزونی برخوردار می‌شود. در شرایطی که در فضای تبلیغاتی به‌وجود آمده پس از توافق برجام دولت یازدهم می‌کوشد با شنایی به‌مراتب بیشتر از گذشته مناسبات نولیبرالی را بر حوزه‌های مختلف حیات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه‌ی ما مسلط کند و جلوه‌هایی از آن را در لایحه‌ی برنامه‌ی ششم توسعه که به مجلس ارائه شد، تمرکز بیش از پیش بر مهار افسارگسیختگی نولیبرالیسم از طریق رشد آگاهی طبقاتی کارگران و اقشار وسیع توده‌های مردم بسیار ضروری به نظر می‌رسد.

حقیقت آن است که اگر توافق برجام از یک سو سایه‌ی شوم جنگ را از کشور دور کرده است، اما از سوی دیگر شتاب ترویج ایده‌ها، اندیشه‌ها، رویکردها و ایدئولوژی نولیبرال را در کشور بسیار بیش از گذشته ساخته است. ترویج اندیشه و عمل نولیبرالی در کشور تا آن حد وسعت یافته است که هم در دیدگاه‌های حاکم بر محافل اجتماعی و دانشگاهی و هم از نظر مسئولان و تصمیم‌گیران تنهاگزینه‌ی اقتصادی درست و علمی تلقی می‌شود. این در حالی است که کارنامه‌ی نولیبرالیسم برای مردم جهان فاجعه‌بار بوده و چشم انداز آن نیز بسیار تیره و تار است.

در تحلیلی که در پی آمده است، ایدئولوژی نولیبرال از منظر جامعه‌شناختی در ابعاد فردی، کشوری یا ملی و بین‌المللی به‌اختصار مورد نقد و بررسی قرار گرفته است. نگاهی که توجه به آن در شرایط ترویج گسترده‌ی این ایدئولوژی در دهه‌های اخیر در کشور به‌ویژه در دوران پسابرجام می‌تواند بسیار با اهمیت باشد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

**ترویج اندیشه و عمل
نولیبرالی در کشور تا آن
حد وسعت یافته است که
هم در دیدگاه‌های حاکم
بر محافل اجتماعی و
دانشگاهی و هم از نظر
مسئولان و تصمیم‌گیران
تنها گزینه‌ی اقتصادی
درست و علمی تلقی
می‌شود**

نولیبرالیسم با پیشبرد قاطعانه‌ی اقتصادهای مبتنی بر بازار که ارزش بسیار زیادی برای رقابت و کارایی قائل‌اند، کشورها را به پذیرش داروینیسم اجتماعی سوق داده است. استدلال می‌کند که در زمان تاجر و ریگان نولیبرالیسم به طور مستقیم به آزادسازی/ عقلانی‌سازی دولت، تجدیدساختار بخش‌های دولتی و از بین بردن دولت‌های رفاه منجر شد. در نتیجه‌ی این تغییرات ایالات متحد و انگلستان شاهد چیزهایی مانند، حذف یارانه‌ها و تعرفه‌ها، شرکتی‌سازی و خصوصی‌سازی بخش‌های بازرگانی دولتی، تهاجم مستمر به اتحادیه‌ها، فردی‌سازی بهداشت و درمان، رفاه و آموزش بوده است. با اینکه این ایده که بازارها باید به صورت کامل بر دولت‌ها حاکم شوند، در دهه‌های قبل کاملاً غیرمنطقی به نظر می‌رسید (جورج ۱۹۹۹)، بوردیو (۱۹۹۹) معتقد است که نولیبرالیسم به عنوان شکلی از راهبری ملی به یا یک جهان‌بینی doxa یک باور فراگیر بلامنازع و در واقع پذیرفته شده تبدیل شده است. بدین ترتیب‌ها روی متعجب نیست که ایده‌های سرمایه داری در نهادهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در سطح دولت تزییق شده است. نولیبرالیسم با جای دادن نوعی کیفیت ریاضی در زندگی اجتماعی، دولت‌های پیش از این مستقر را به بازگشت به دولت‌های کیفرگرا [۱] تشویق می‌کند که به تولید، رقابت و سود بیش از هرچیز دیگر از جمله مسائل اجتماعی ارزش دهند.

نولیبرالیسم از نیمه‌ی دوم قرن بیستم آغاز و به گونه‌ای روزافزون به‌عنوان شکلی از راهبری در کشورهای سرتاسر جهان چیره شد.

(پیترز ۲۰۰۱).

ریشه‌های نولیبرالیسم در اصل در نظریه‌ی اقتصاد سیاسی کلاسیک قرار دارد که مدافع آن است که بازارها و (و از این رو مردم) از هرگونه دخالت دولت آزاد شوند.

(اسمیت ۲۰۰۹)

رقابت «آزاد» و بنگاه «آزاد» به‌عنوان رویکردهایی ارتقا یافتند که به اقتصادها امکان رشد می‌دهند. مارتینز و گارسیا مدعی‌اند که این نوع لیبرالی نظریه‌های اقتصادی در سرتاسر قرن نوزده و اوایل قرن بیستم در غرب پذیرفته شد. اگرچه رکود بزرگ دهه‌ی ۱۹۳۰ و توسعه‌ی اقتصاد کینزی به صورت موقت پیشرفت اقتصاد لیبرالی را کند کرد. اما در دهه‌های اخیر شاهد احیای لیبرالیسم اقتصادی در سطحی واقعاً جهانی بودیم چنان که کشورهای در سرتاسر جهان، خواه آن را انتخاب کردند و خواه ناگزیر از فعالیت در راهبری نولیبرالی شدند شاهد هستیم. در نتیجه‌ی تسلط فزاینده‌ی هژمونیک نولیبرالیسم، تغییرات فراوانی در سطوح ملی، بین‌المللی، ملی و فردی رخ داده است در سطح ملی، افکار نولیبرالی نحوه‌ی عملکرد دولت‌ها را به شدت تغییر داده است.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ / ۹ آوریل / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۲۸

نه محدودیت‌های ساختاری (پاساس ۲۰۰۰). بورديو استدلال می‌کند که چون ما در حال دور شدن از نقش اجتماع و به جای آن تمرکز صرف بر افراد هستیم، در نتیجه مشکلات اجتماعی چون خودکشی، الکلیسم، افسردگی و خشونت خانگی به صورت فزاینده‌ای رواج خواهند داشت.

با این حال جذابیت ظاهری آزادی، رفاه و رشد فردی این چالش را برای نولیبرالیسم ایجاد می‌کند که عموم مردم در می‌یابند که نولیبرالیسم تنها در جهت منافع طبقه‌ی کوچکی از مردم طراحی شده است (هاروی ۲۰۰۵). چنین جهان‌بینی‌ای توجیه این تفکر را که برخی از مردم سزاوار برخورداری‌هایی بسیار بیش از دیگرانند و سرانجام نیز ترویج این ترجیح بند معمول را که هر یک از ما مسئول سرنوشت خودش است، آسان‌تر می‌کند.

همان‌طور که می‌توان از این شرح مختصر نولیبرالیسم و پی‌آمدهای آن دید، این ایدئولوژی به تغییرات زیادی در سطح دولتی، سطح بین‌المللی و سطح فردی منجر شده است. چنین تغییراتی شامل از بین بردن دولت رفاه، واقعیت رشدیابنده‌ی نابرابری جهانی و فردی‌سازی همه‌ی اقدامات است. به‌رغم چنین پی‌آمدهای ناگواری، سوزان جورج (۱۹۹۹) ادعا می‌کند، که سرشت هژمونیک نولیبرالیسم باعث می‌شود که به عنوان تنها نظم اقتصادی و اجتماعی ممکن، در دسترس به نظر برسد. نولیبرالیسم همچون یک باور فراگیر به واقعیتی بی‌چون و چرا تبدیل شده است تا آنجا که در حال حاضر تقریباً منطقی به نظر می‌رسد که بازارها باید تخصیص دهنده‌های منابع باشند، رقابت باید محرک اصلی نوآوری باشد و جامعه باید متشکل از افرادی باشد که انگیزه‌ی اصلی‌شان شرایط اقتصادی است (کوبرن ۲۰۰۰).

در برابر این تهاجم ایده‌های نولیبرالی برخی پژوهشگران مانند بورديو و هاروی استدلال کرده‌اند که توده‌های مردم باید در برابر این ایدئولوژی به پا خیزند و مقاومت کنند. با همان اثربخشی‌ای که نولیبرال‌ها عقاید خود را به پیش رانده‌اند، هرچند چنین خیزشی دست‌کم در آینده‌ی نزدیک بعید به نظر می‌رسد.

به نظر سوزان جورج (۱۹۹۹) نولیبرال‌ها در سطح بین‌المللی بر سه کانون اصلی متمرکز شده‌اند: تجارت آزاد کالاها و خدمات، گردش آزاد سرمایه و آزادی سرمایه‌گذاری. بنابراین جهانی‌سازی نولیبرالی بدان معنی است که در سرتاسر مرزهای ملی نیز به اندازه‌ی جامعه‌ی مدنی فراملی نوعی تأکید بر مبادلات، مالی‌گرایی و توسعه‌ی سازمان‌های بین‌المللی وجود داشته است. (Bandelj, Shorette, and Sowers 2011) سوزان جورج ادعا می‌کند که طرفداران نولیبرالیسم به کمک صندوق بین‌المللی پول و سازمان تجارت جهانی اساساً بسیاری از کشورها را مجبور به پذیرش این چارچوب کرده‌اند. چنین پذیرشی به معنی آن است که بیش‌تر دولت‌ها در حال حاضر به صورت ضمنی با ترویج حاکمیت بازار، کاهش شدید هزینه‌های عمومی، کاهش مقررات دولتی و در آغوش گرفتن مفهوم فردیت موافقت می‌کنند؛ ولو آن که این کار به معنی کنار گذاشتن میلیون‌ها (اگر نه میلیاردها) نفر از مردم به‌عنوان بازنده در یک بازی با جمع صفر باشد (مارتینز و گارسیا ۲۰۰۰). سوزان جورج هشدار می‌دهد که با اتخاذ چنین جهان‌بینی اقتصادی احتمال آن وجود دارد که شکاف شمال - جنوب و نابرابری جهانی در سال‌های پیش رو احتمالاً بسیار وخیم‌تر شود. از آنجا که نولیبرالیسم منجر به جهانی‌سازی بازارهای مالی می‌شود (بورديو ۱۹۹۹)، متعاقب آن می‌توان انتظار داشت که بحران‌های اقتصادی ایجاد شده در نتیجه‌ی سیاست‌های کوتاه‌نظرانه‌ی نولیبرالی بسیار رایج‌تر و فاجعه‌بارتر شود.

در سطح فردی نولیبرالیسم اصرار دارد که عقلانیت، فردیت و منفعت شخصی هدایت‌گر همه‌ی اقدامات است (پیترز ۲۰۰۱). در واقع نولیبرالیسم اغلب خود را یک علم اجتماعی جهانی در نظر می‌گیرد که توان تبیین همه‌ی رفتارهای انسانی را دارد زیرا تصور می‌کند اهداف منطقی و فردگرایانه و خودخواهانه تمام رفتارهای انسانی را هدایت می‌کند. تمرکز نولیبرالیسم بر فرد به معنی آن است که در حال حاضر ایده‌های مربوط به چیزهایی مانند «منفعت عمومی» و «اجتماع» به‌عنوان اجزای غیرضروری دولت رفاه حذف می‌کنند (مارتینز و گارسیا ۲۰۰۰). از این‌رو جای تعجب نیست که افراد به علت بیکاری و نابرابری و فقر مورد سرزنش قرار می‌گیرند،